

5000
DANISH SEAMEN
SAILING FOR UNITED NATIONS
ON 800,000 TONS OF DANISH SHIPS

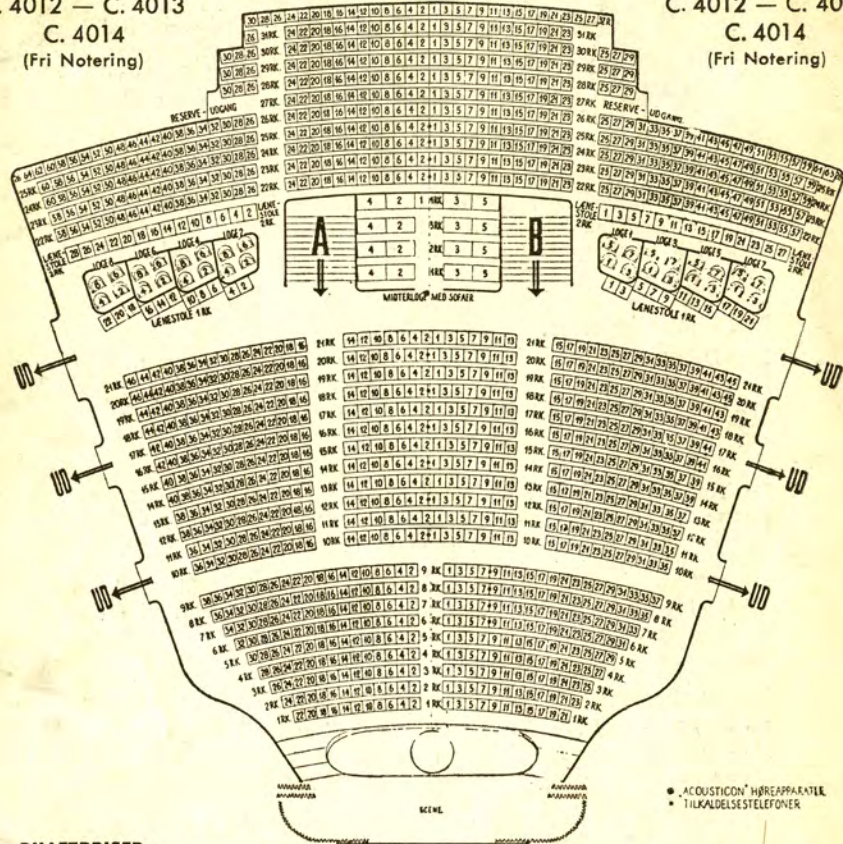
Støt staar
den danske Sømand

PALLADIUM

Vesterbrogade 1

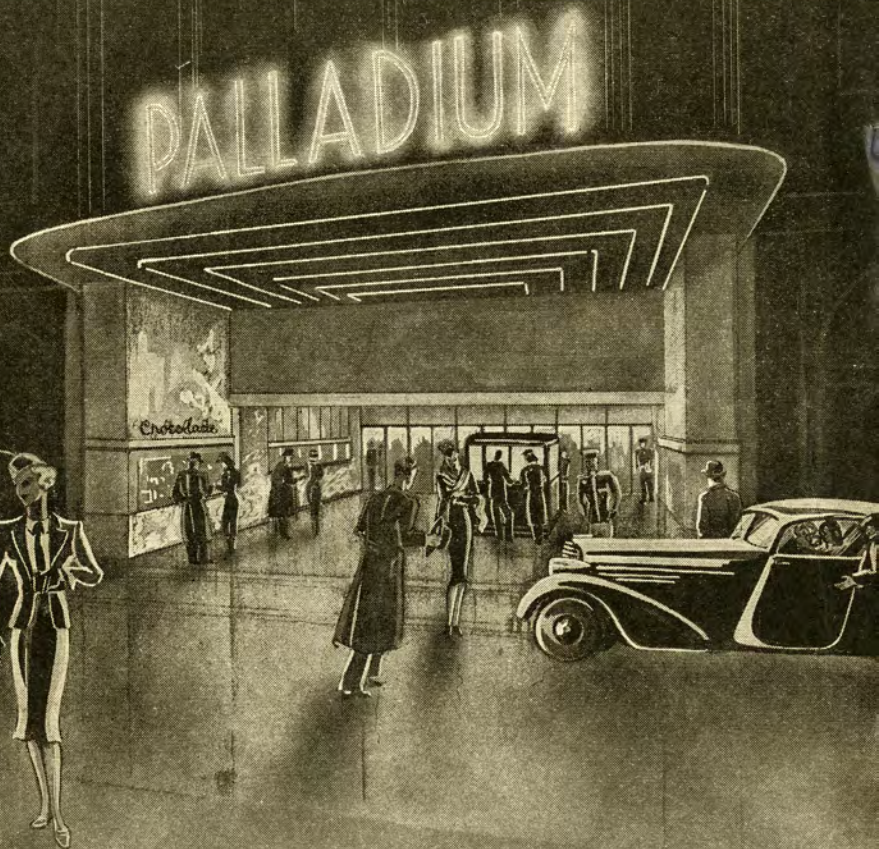
Billettelefoner:
C. 4012 — C. 4013
C. 4014
(Fri Notering)

Billettelefoner:
C. 4012 — C. 4013
C. 4014
(Fri Notering)

BILLETPRISER:

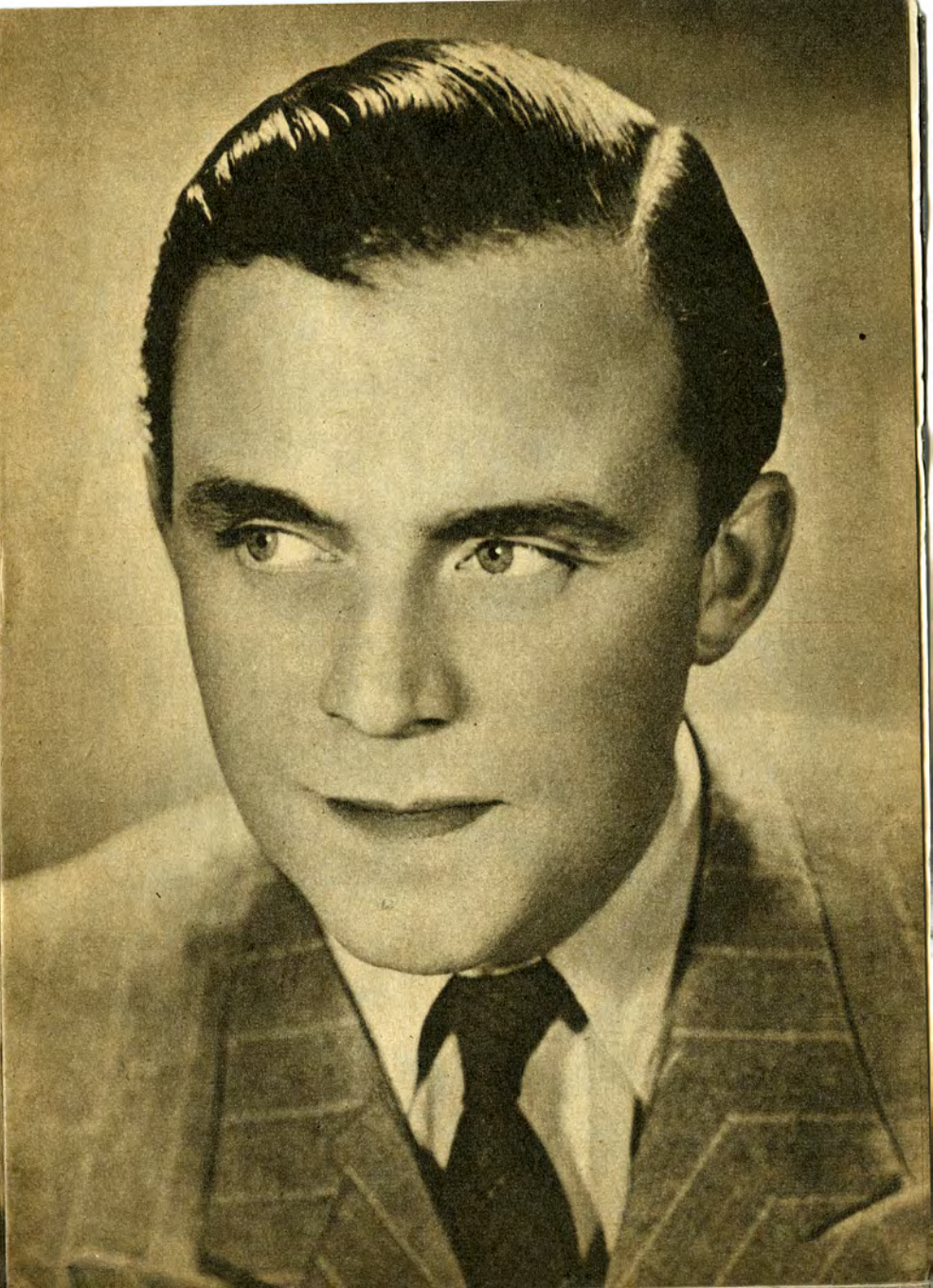
1.-3. Række	Kr. 1,10 incl. Skat
4.-9. "	" 1,45 " "
10.-32. "	" 2,30 " "
Logepladser og Lænestole	" 2,85 " "
Sofapladser	" 3,45 " "

...kort og godt,
jeg gaar i

Silkehuset
VIMMELSKAFTET

Forbundsformand Harry Rasmussen
Søfyrbødernes Forbund

Den danske Sømand under Krigen

Under en Krig er det særlig Krigsskibenes Operationer, som tiltrækker sig Opmærksomheden, og man har let ved at glemme Handelsflaadens Indsats, som er af mindst lige saa stor Betydning og ikke mindre dramatisk og farlig. Allerede umiddelbart efter Krigens Udbrud i September 1939 fik vore Søfolk dens Bar-

bari at føle. Mange danske Søfolk satte Livet til ved de tyske U-Baades brutale Overfald, eller de frøs ihjel paa Tømmerflaaderne i Vinteren 1939—40. Hvem husker ikke Paaskeugen i 1940, hvor saa mange danske Skibe gik tabt og saa mange Søfolk satte Livet til, mens de sejlede nødvendige Forsyninger hjem til Landet.

Saa kom den 9. April, og vor Flaade splittedes i to Dele, Hjemmeflaaden og Flaaden udenfor Afspærringen. I Begyndelsen medførte Besættelsen, at den Del af Flaaden, som blev herhjemme, blev lagt stille. Kravet om Forsyninger gjorde sig dog hurtigt gældende, og gennem Farvande spækket med Minefelter og fyldte med magnetiske Miner, udsat for Farerne ved Bombardementerne af de tyske eller tysk besatte Landes Havne, blev de nødvendige og livsvigtige Forsyninger med store Tab sejlet hjem, og vor Hjemmeflaade indlagde sig herved store Fortjenester. Mange, der maatte flygte, skylder desuden Hjemmeflaadens Søfolk deres Liv, og mange illegale Transporter kom kun heldigt igennem takket være Hjemmeflaadens Indsats. Ikke altid er denne blevet paaskønnet efter Fortjeneste, ikke altid tænkte man paa, at der ogsaa her var en Gruppe Medborgere, som under de farligste Forhold udførte deres Pligt og øvede deres Gerning. Uforstaaeligt er dette ikke. Tankerne var jo i højere Grad vendt udover, hvorfra vi vidste, at Befrielsen skulde komme, og altfor ofte er en heltomdig Indsats, som trængte til Paaskønnelse, blevet glemt. Den Del af vore Søfolk, som blev afskaaret fra Danmark den 9. April, danner et Kapitel for sig.

Over Halvdelen af vor Tonnage, mere end 800.000 Tons, og over 5000 danske Søfolk blev udenfor Spærringen. Vore Søfolk laa ikke paa den lade Side. De stillede sig til Disposition for de allierede og indlagde sig store Fortjenester i den fælles Kamp mod den tyske, italienske og japanske Fascisme. Vore Skibe og Søfolk var med i Konvojerne. De sejlede Forsyninger frem til Fronterne og Civildbefolkningerne. De deltog i Invasionerne i Nordafrika, paa Sicilien og i Normandiet. De kæmpede Skulder ved Skulder sammen med de øvrige Nationers Søfolk — ikke alene for at befri vort eget Land, men ogsaa for at befri Verden for den maaske frygteligste Fare, som har truet den.

Det var svært i Dagene efter den 9. April at være dansk Sømand udenfor Spærringen. Det officielle Danmarks Politik medførte Mistænksomhed overfor vore Søfolk, men de gav sig ufortrødent i Kast med Opgaverne og løste dem. Gennem deres uforfærdede Indsats var de med til at give Danmark dets tabte Ansigt tilbage. De blev kaldt Danmarks første Frihedskæmpere, en Betegnelse, som er mere end velfortjent, men det kostede. Den almindelige Usikkerhed og Angst for dem derhjemme parredes gennem de 5 forbandede Aar med Skibsforlis, Minesprængninger, Torpederinger og Flyverangreb. Dage tilbragt paa Redningsflaader og i Baade blev deres Hverdag. De saa Venner og Kammerater gaa ned, og de saa dem dø, men de kæmpede lige uforfærdet. — Over 1500 danske Søfolk satte Livet til og ca. 46 % af vor Tonnage gik tabt. Til Sammenligning tjener, at dersom Danmarks Befolkning havde haft forholdsvis samme Tab, vilde det have kostet Landet 500.000 Døde og over Halvdelen af vor Industri.

Under de vanskeligste og farligste Forhold og med store og smertelige Tab skabte disse Søfolk sammen med vore Frihedskæmpere Danmark et Navn i den frie Verden, og vi kan være stolte af og bør være taknemlige for deres Indsats. Vort Land skylder dansk Skibsfart og danske Søfolk uendelig meget, og vi kan ikke faa sagt dem Tak nok.

Som Tak for deres Indsats og som et Minde om dem, der gik ned, som en Hyldest til dem alle og som en Opfordring om aldrig at glemme, er denne Film blevet til.

Harry Rasmussen.

Støt staar den danske Sømand

INSTRUKTION: BODIL IPSEN OG LAU LAURITZEN

Manuskript: Grete Frische
Musik: Sven Gyldmark
Fotografl: Rudolf Frederiksen
Tone: Bent Høyer
Dekorationer: Kai Rasch

Optaget med Bistand af:
Marineministeriet
Handels- og Søfartsministeriet
British Embassy, Copenhagen
Central Office of Information, London

Vi takker desuden Rederierne:
Østasiatisk Kompagni
Det forenede Dampskibsselskab
A. P. Møller . J. Lauritzen
og de danske Søfartsorganisationer

I HOVEDROLLERNE:

<i>Richardt, Matros</i>	Poul Reichhardt
<i>Mille, Vaskerijomfru</i>	Lisbeth Movin
<i>Kaj, Matros</i>	Lau Lauritzen
<i>Jonas, Tømmermand</i>	Johannes Meyer
<i>Marion, ung, engelsk Pige</i>	Pauline Murray
<i>Kaare, norsk Matros</i>	Jørn Ording
<i>Kaptajn paa „Marie Grubbe“</i>	Per Buckhøj
<i>1. Styrmand „ „ „</i>	Preben Leerdorf Rye
<i>Kaptajn paa „Jette“</i>	Axel Frische
<i>Styrmand „ „</i>	Kjeld Jacobsen
<i>Radiotelegrafist</i>	Bjørn Watt Boolsen
<i>Frederik, Matros</i>	Carl Heger
<i>Lauritz, Matros</i>	Preben Neergaard
<i>Kaptajn paa „Anne Margrete“</i>	Karl Jørgensen
<i>Henry, Matros</i>	Ove Sprogø
<i>Messedreng</i>	Preben Uglebjerg
<i>Dansk Konsul</i>	Jon Iversen
<i>Tysk Konsul</i>	Aksel Stevnsborg
<i>Per, Matros</i>	Henning Windfeldt

Under de fem lange Krigsaar var der en Kategori af Mennesker, de saakaldte Paarørende, som daglig hemsøgte Rederierne for at faa et Livstegn fra en elsket Mand, Far, Søn eller Broder, som man formodede sejlede i engelsk Tjeneste. Jeg var en af dem. Vi var adskillige, der maatte slaa os til Taals med, at intet Nyt er godt Nyt, og vi var mange, der haabede til det sidste...

Min Broder er Matros, og jeg er en af de lykkelige, som lige efter Kapitulationen 1945 fik et Telegram om, at han var i Live. Det er svært at skildre hans Hjemkomst uden

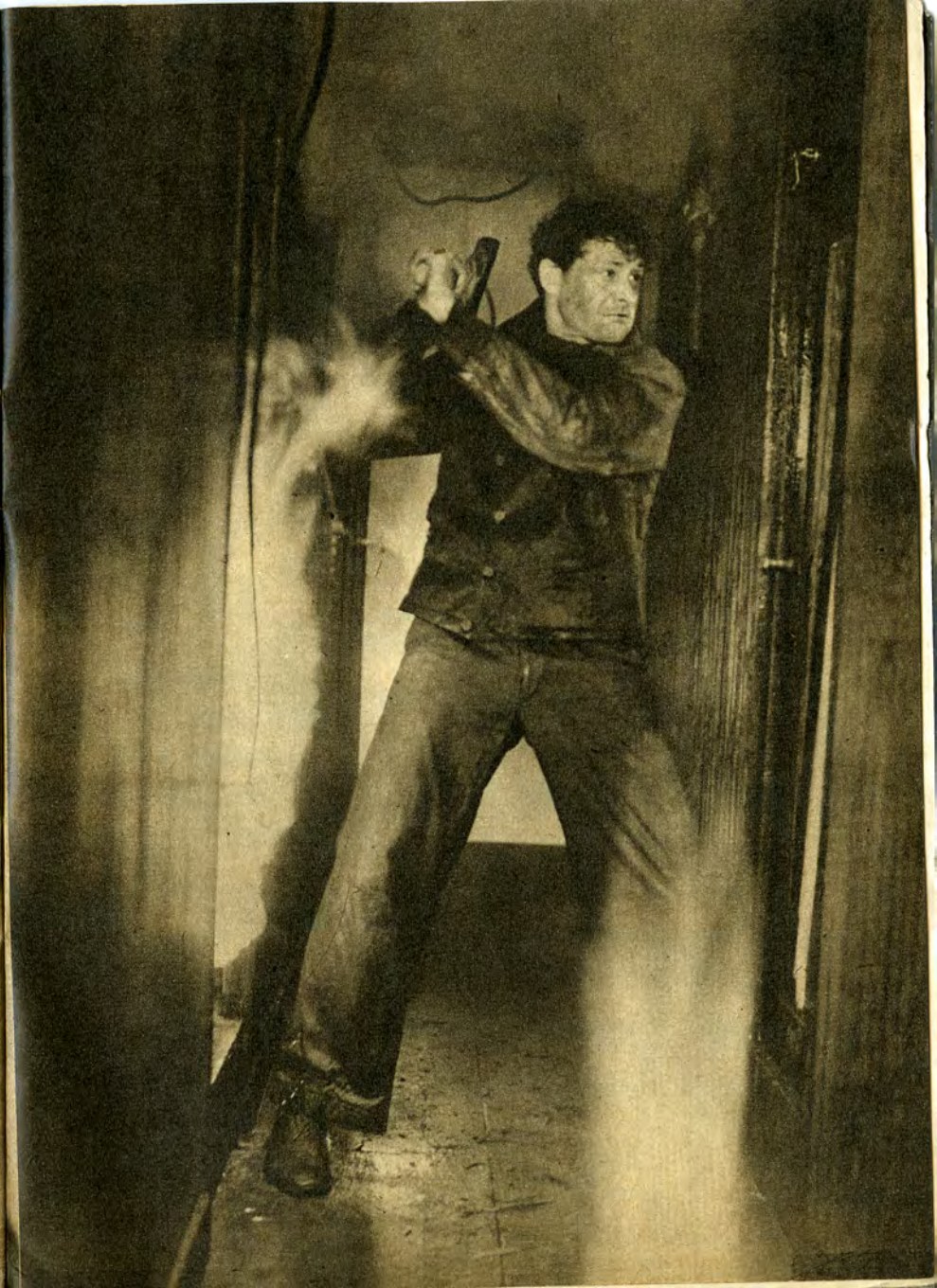
at virke sentimental. Jeg skal blot fortælle, at han kom ikke alene. Mille var med — Mille, der var sejlet ud i 1940 som Vaskerijomfru paa en stor Passagerbaad, og senere — gennem alle Krigens Aar — sejlede som Kok og Hovmester paa mindre Baade.

De kom hjem og fortalte, hvad de og deres Kammerater havde oplevet, og det har dannet Grundlaget for denne Film. Naar det har været muligt for mig som Kvinde at skrive om dette Milieu, skyldes det den Hjælp, min Broder har ydet mig. Jeg har desuden faaet fortræffelig Støtte af Redaktør Aage Toft fra „Social-Demokraten“ og fhv. Maskinmester F. Hjort, der har samlet adskillige danske Søfolks Oplevelser under Krigen i Bogen „Den danske Sømand“.

De samlede Søfartsorganisationer godkendte det færdige Manuskript, og jeg havde den store Glæde, at Fru Bodil Ipsen og Lau Lauritzen, der sammen har skabt Film som „Afsporet“ og „De røde Enge“, fuldt ud gik ind for denne Film, der er ment som en Hyldest til de danske Søfolk, der med Livet som Indsats sejlede i allieret Tjeneste.

Grete Frische

Vort gamle Land! Af al vor Magt
vi øger din Rigdoms Ring,
gaar fremad sejt og uforsagt,
om ej i store Spring.
Og furer Ploven Landet,
saa skurer Kølen Vandet:
Støt staar den danske Sømand
paa Havet sin Viking-Vagt.

HOLGER DRACHMANN

EGMONT H. PETERSEN
KGL. HOF-BUCHBINDERI
KØBENHAVN K.

Hvorfor staa i Kø ved et Billetkontor?

I Palladium kan De altid sikre Dem Billet til den Forestilling, De ønsker. Hvis De vil til en af Eftermiddagsforestillingerne, bedes De ringe til Central 4012, til 1. Aftenforestilling ringer De til Central 4013, hvis De vil i Teatret til sidste Forestilling, kalder De 4014.

*

Palæ 7013.

Læger, Journalister og andre, der venter Telefonbesked under Forestillingen, kan faa anvist særlige Pladser, hvor et lille rødt Blink-signal i Ryglænet paa Stolen foran melder, naar der er Telefon til vedkommende.

*

PALLADIUMs Legestue.

Har De smaa Børn, som De ikke ønsker at tage med i Teatret, kan De gratis faa dem anbragt i Legestuen, hvor sagkyndig Betjening vil underholde Børnene med dejligt Legetøj i morsomme Omgivelser.

*

Da Tonefilmen afløste Stumfilmen, var der en Del Mennesker, der maatte opgive at gaa i Biografen, fordi de var tunghøre og derfor ikke havde tilstrækkelig Udbytte af de nye Films, hvor saa meget beroede paa Lyden.

I Palladium er 30 Pladser indrettet specielt for tunghøre, idet de har Tilslutning til et Forstærkeranlæg og Acousticon-Apparater. Vi ved, at denne Foranstaltning er til Glæde for mange —

*

Har De Hund?

De gaar Tur med Hunden, De faar Lyst til at gaa i Biografen!
Man maa ikke tage Hunde med i Biografen.
Man maa heller ikke lade Hunden løbe om paa Gaden.

Hvad maa man da?

Man maa gaa i Palladium, som har indrettet det dejligste Hundepensionat med „Værelser“ i forskellige Størrelser, saa man kan tage imod Gæster af alle Racer fra Grand Danois'er til Dværgpinchere. Her vil Deres „Karo“ eller „Pussy“, eller hvad den nu hedder, befinde sig som Bjørn i Hi, som Fugl i Rede eller som Møl i Pelsværk.

